

חוק לתיקון פקודת ההגבלות על שכר-דירה (בתי-עסק), תשי"ד—1954 *

1. בסעיף 4 (1) (ו) לפקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי עסק), 1941¹ (להלן — הפקודה), בסופו, יבואו מלים אלה :

תיקון הפקודה

„ובתנאי נוסף שבית המשפט, השופט או פקיד ההוצאה לפועל, הכל לפי הענין, נוכח לפי כל הנסיבות, כי מן הצדק והיושר הוא ליתן פסק דין או צו לפינוי השוכר מבית העסק, וכי קיים סידור מתאים לשוכר, אם בהמצאת מושכר חלוף ואם בתשלום תמורתו ואם בכל דרך אחרת“.

2. (א) הסכם שנעשה או פסק בוררים שניתן, לפני תחילתו של חוק זה, בין בעל בית לבין שוכר, לסידורו של השוכר לאחר פינויו, ישמש ראיה לכאורה, לענין סעיף 4 (1) (ו) לפקודה, שקיים סידור מתאים ושמן הצדק והיושר הוא ליתן פסק דין או צו לפינוי.

הוראות סעבר

(ב) ניתן פסק דין או צו לפינוי בית עסק (להלן — צו פינוי) על יסוד עילה שבסעיף 4 (1) (ו) לפקודה בלבד, ופינוי בית העסק לא נסתיים לפני תחילתו של חוק זה, רשאי בית המשפט שנתן את צו הפינוי על פי בקשת החייב בפינוי, לבטל או לשנות את הצו על מנת ליתן תוקף לחוק זה, אם נראה לבית המשפט כי צו הפינוי לא היה ניתן אילו היה חוק זה בר תוקף בשעה שניתן הצו.

(ג) הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן (ב), לא יוצא צו הפינוי לפועל לפני גמר הברור בבקשה; לא ישמע בית המשפט בקשה כאמור שהוגשה לאחר הפינוי של בית העסק.

(ד) פקיד ההוצאה לפועל שנתן צו לפינוי בית עסק שלא על פי פסק דין של בית משפט מוסמך, יהיו לו כל הסמכויות של בית המשפט לפי סעיף קטן (ב), בשינויים המחוייבים לפי הענין.

3. תחילתו של חוק זה היא מיום שנתקבל בכנסת.

תחילה

פנחס רוזן
שר המשפטים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום ב' באיילול תשי"ד (31 באוגוסט 1954).
ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1086, עמ' 15.